

SAFLAX®

Tips

© Tortie tude - CC0

Pinus parviflora

	 Български	BG		2		 Malti	MT		5
	 Dansk	DK		2		 Nederlands	NL		5
	 Deutsch	DE		2		 Norsk	NO		6
	 English	UK		2		 Polski	PL		6
	 Eesti	EE		3		 Português	PT		6
	 Suomalainen	FI		3		 Românesc	RO		6
	 Français	FR		3		 Svenska	SE		7
	 Ελληνική	GR		3		 Slovensky	SK		7
	 Gaeilge	IE		4		 Slovenski	SI		7
	 íslenskur	IS		4		 Español	ES		7
	 Italiano	IT		4		 Český	CZ		8
	 Hrvatski	HR		4		 Türkçe	TR		8
	 Latviešu	LV		5		 Magyar	HU		8
	 Lietuvių kalba	LT		5		 日本語	JP		9

Бял бор Pinus parviflora

Далекоизточен символ на жизненост / бонсай на открито

Белият бор развива конусовидна корона, когато е млад, и донякъде неправилна корона, когато е по-възрастен на клони, подредени на нива. Типично за борове, пет от дългите, меки игли са подредени в сноп. Оттук и алтернативното име - японски бор с пет игли. През пролетта показва множество малки червени цветя. В Далечния изток борът символизира безсмъртие и жизненост. В Япония белият бор се счита за водещото дърво в културата на бонсай, защото е лесно да се поддържа като бонсай. **Естествено местоположение:** Родината на белия бор е в Азия и се простира от Япония до Южна Корея. Там обитава предимно слънчевите високи части на планините. **Успешно отглеждане:** Отглеждането е възможно цялогодишно. За да увеличите кълняемостта на семената, първо трябва да ги държите в хладилника за една седмица и след това да ги нахиснете във вода със стайна температура за 24 часа. След това поставете семената на около един сантиметър дълбочина във влажна почва за саксия. Опънете хранително фолио върху съда с култура и пробийте няколко дупки във фолиото. Това предпазва почвата от изсушаване. Трябва да отстранявате фолиото за 2 часа на всеки два до три дни. Това предотвратява образуването на мухъл върху растящата почва. Поставете саксията със семена на светло и топло място с 20 до 25° по Целзий и поддържайте почвата влажна, но не мокра. Обикновено са необходими четири до десет седмици, за да поклънат. Осем седмици след поникването растенията могат да се пикират (отделят). **Най-доброто местоположение:** Белият бор обича слънчево и умерено сухо място, за да могат да се развият добре цветовете на игличките. **Оптимална грижа:** По време на вегетационния период винаги поливайте само когато повърхността на почвата е изсъхнала, но избягвайте преовлажняване. Вашето растение понася кратки периоди на суша по-добре от почвата, която е твърде влажна. Тъй като белите борове обичат високата влажност, също е препоръчително да пръскате растението отново и отново. Горете от март до септември с течен тор за бонсай на месечни интервали. В малко по-ниска концентрация. В края на пролетта, когато пъпките започнат да израстват подобни на свещ издънки и игли от тях, прищипете върхните издънки с две трети и средните с една трета, като ги завъртите назад с върха на пръстите си. През август иглите от предходната година пожълтяват и могат лесно да бъдат отстранени, като се отстранят. Разрежете излишните издънки в местата, които са се състипали през зимните месеци. Тъй като клоните на белия бор са много гъвкави, имате голяма творческа свобода за окабеляване дори на причудливи форми - най-доброто време за това са зимните месеци. Пресаждайте младите растения всяка година, а по-старите екземпляри на всеки две до пет години, в зависимост от развитието на кореновата топка, в началото на пролетта и отрежете корените наполовина. **През зимата:** Дръжте растението малко по-сухо сега, но избягвайте да изсушите напълно кореновата топка. Дори и през зимата, белият бор предпочита да е възможно най-светъл, но мястото трябва да предпазва от прекомерно замръзване.

Hvid fyr Pinus parviflora

Fjernøstlig symbol på vitalitet / udendørs bonsai

Den hvide fyr udvikler en kegleformet krone som ung og en noget uregelmæssig krone når den er ældre på grene arrangeret i etager. Typisk for fyrretræer er fem af de lange, bløde nåle anbragt i en tot. Deraf det alternative navn - japansk femnålet fyr. Om foråret viser den talrige små røde blomster. I Fjernøsten symboliserer fyrren udødelighed og vitalitet. I Japan betragtes den hvide fyr som det førende træ inden for bonsaikultur, fordi det er nemt at holde som bonsai. **Naturlig beliggenhed:** Den hvide fyrres hjem er i Asien og strækker sig fra Japan til Syd Korea. Der bor den hovedsageligt i de solrige høje højder af bjergene. **Successful dyrkning:** Dyrkning er mulig hele året rundt. For at øge frøenes spireevne bør de opbevares i køleskabet i en uge og læg dem derefter i blød i vand ved stuetemperatur i 24 timer. Læg derefter frøene omkring en centimeter dybt i fugtig pottejord. Stræk husholdningsfilm over dyrkningskarret og prik et par huller i filmen. Dette beskytter jorden mod udtørring. Du bør fjerne folien i 2 timer hver anden til tredje dag. Dette forhindrer mug i at dannes på den voksende jord. Stil frøpotten et let og varmt sted med 20 til 25° Celsius og hold pottejorden fugtig, men ikke våd. Det tager normalt fire til ti uger at spire. Otte uger efter spiring kan planterne prikkes ud (adskilles). **Den bedste beliggenhed:** Den hvide fyr elsker en solrig og moderat tør placering, så nålenes farver kan udvikle sig godt. **Optimal pleje:** I vækstsæsonen skal du altid dræne vandet, når jordoverfladen er tørret, men undgå vandfyldning. Din plante tåler korte tørkeperioder bedre end jord, der er for fugtig. Da hvide fyrretræer elsker høj luftfugtighed, er det også tilrådeligt at sprøjte planten igen og igen. God fra marts til september med flydende bonsai-gødning med månedlige intervaller, i lidt lavere koncentration. Når der sidst på foråret vokser lyslignende skud ud af knopperne, og nålene vokser ud af disse, forkort (knib) de yderste skud med to tredjedele og de midterste med en tredjedel ved at dreje dem tilbage med fingerspidserne. I august bliver nålene fra det foregående år gule og kan nemt fjernes ved at fjerne dem. Udtynd de overflødige skud i de områder, der er blevet for tætte i vintermånederne. Da grenene af det hvide fyrretræ er meget fleksible, har du en stor kreativ frihed til ledninger til selv bizzarre former - det bedste tidspunkt for dette er vintermånederne. Ompot unge planter årligt og ældre eksemplarer hvert andet til femte år, afhængigt af rodklumpens udvikling, i det tidlige forår og skær rødderne halvt over. **Om vinteren:** Hold planten lidt mere tør nu, men undgå at udtørre rodklumpen helt. Selv om vinteren foretrækker den hvide fyrretræ at være så lys som muligt, men placeringen skal beskytte mod overdreven frost.

Mädchenkiefer Pinus parviflora

Fernöstliches Symbol der Lebenskraft / Freiland-Bonsai

Die Mädchenkiefer bildet in der Jugend kegelförmige und im Alter etwas unregelmäßige Krone auf etagenförmig angeordneten Ästen aus. Kieferntypisch sind jeweils fünf der langen, weichen Nadeln zu einem Büschel angeordnet. Daher rührt auch der alternative Name - Japanische Fünfadelkiefer. Im Frühjahr zeigt sie zahlreiche kleine rote Blüten. In Fernost symbolisiert die Kiefer Unsterblichkeit und Lebenskraft. Die Mädchenkiefer gilt in Japan als Leitbaum der Bonsai-Kultur, weil sie einfach als Bonsai zu halten ist. **Naturstandort:** Die Heimat der Mädchenkiefer liegt in Asien und reicht von Japan bis nach Südkorea. Dort besiedelt sie vor allem die sonnigen Hochlagen der Gebirge. **Anzucht:** Die Anzucht ist das ganze Jahr über möglich. Um die Keimfähigkeit der Samen zu erhöhen, sollten sie den Samen zunächst für eine Woche im Kühlschrank aufbewahren und danach 24 Stunden in Wasser bei Raumtemperatur anquellen. Setzen Sie die Samen dann circa einen Zentimeter tief in feuchte Anzuchterde. Spannen Sie Klarsichtfolie über das Anzuchtgefäß und stechen Sie einige Löcher in die Folie. So ist die Erde vor Austrocknung geschützt. Alle zwei bis drei Tage sollten Sie die Folie für 2 Stunden entfernen. Das beugt einer Schimmelbildung auf der Anzuchterde vor. Stellen Sie das Anzuchtgefäß an einen hellen und warmen Ort mit 20 bis 25° Celsius und halten Sie die Anzuchterde feucht, aber nicht nass. Bis zur Keimung dauert es dann gewöhnlich vier bis zehn Wochen. Acht Wochen nach der Keimung können die Pflanzen pikiert (vereinzelt) werden. **Standort:** Die Mädchenkiefer liebt einen sonnigen und gemäßigt trockenen Standort, damit sich auch die Farben der Nadeln gut entfalten können. **Pflege:** Wässern Sie in der Vegetationsperiode immer erst, wenn die Erdoberfläche angetrocknet ist, aber vermeiden Sie Staunässe. Ihre Pflanze verträgt kurze Trockenperioden besser als zu feuchte Erde. Da Mädchenkiefern hohe Luftfeuchtigkeit lieben, empfiehlt sich zudem, die Pflanze immer wieder zu besprühen. Düngen Sie von März bis September mit flüssigem Bonsaidünger im monatlichen Abstand in etwas geringerer Konzentration. Wenn im späten Frühjahr aus den Knospen kerzenartige Triebe und aus diesen die Nadeln herauswachsen, kürzen (pinzieren) Sie die Äußerer Triebe um zwei Drittel und die Mittleren um ein Drittel durch abdrehen mit den Fingerspitzen zurück. Im August färben sich die Nadeln des Vorjahres gelb und können durch abstreifen leicht entfernt werden. Lichten Sie die überflüssigen Triebe in den zu dicht gewordenen Bereichen in den Wintermonaten aus. Da die Äste der Mädchenkiefer sehr biegsam sind, haben Sie große gestalterische Freiräume zum Drahten auch bizzarrer Formen - die beste Zeit hierfür sind die Wintermonate. Junge Pflanzen sollten Sie jährlich und ältere Exemplare je nach Entwicklung des Wurzelballens alle zwei bis fünf Jahre im zeitigen Frühjahr umpflanzen und dabei einen Wurzelschnitt bis zur Hälfte vornehmen. **Im Winter:** Halten Sie die Pflanze jetzt eher etwas trockener, aber vermeiden Sie ein komplettes Austrocknen des Wurzelballens. Auch im Winter steht die Mädchenkiefer am liebsten möglichst hell. Der Standort sollte aber einen Schutz gegen allzu starken Frost bieten.

Bonsai - Japanese White Pine Pinus parviflora

The symbol of vitality in the Far East / Outdoor Bonsai

The Japanese White Pine develops at an early age a conical and later irregular-shaped crown that sits on branches arranged in tiers. Typical for pine trees, there are always five of the long and soft needles building one tussock. That's where the alternate name, Japanese Five-Needles Pine, comes from. In the Far East the pine tree stands for immortality and vitality. Since it can easily be cultivated as a bonsai tree, in Japan, the Japanese White Pine is considered the leading tree for bonsai cultivation. **Natural location:** The natural habitat of the Japanese White Pine is Asia, where it can be found mainly in sunny mountain regions from Japan until South Korea. **Successful cultivation:** Seed propagation indoors is possible throughout the year. To increase the germinability, you should initially keep the seeds in the refrigerator for about a week - then place them for another 24 hours in a bowl with lukewarm water for priming. After that, plant the seeds about 1 cm deep into moist potting compost and cover the seed container with clear film to prevent the earth from drying out. Don't forget to make some holes in the clear film and take it every second or third day completely off for about 2 hours. That way you avoid mold formation on your potting compost. Place the seed container somewhere bright and warm with a temperature between 20°C and 25° Celsius and keep the earth moist, but not wet. Usually it takes four to ten weeks until germination. Another two months later you can prick out the sprouts. **The best location:** The Japanese White Pine prefers a sunny and modest dry place, so its needles can develop with an intense colour. **Optimal care:** Water the plant during the growth period modestly, and always let the upper layer of the soil become dry before watering again. The Japanese White Pine can tolerate a dry period much better than wet earth, so see that you avoid waterlogging. Since your bonsai plant prefers a high humidity, it is also advisable to spray the plant regularly. From March until September you may give a rather weak dosage of fluid fertilizer for bonsai plants once a month. In late spring the buds produce candle-shaped sprouts that develop the needles. You may prune back the outer sprouts by two thirds and the middle sprouts by one third, by carefully twisting them off with your fingertips. The old needles will turn yellow around August and can easily be removed. During the winter months you can prune unnecessary sprouts in the thick and bushy parts of the plant. Since the branches of the Japanese White Pine are quite flexible, you have all the freedom of designing your bonsai to your liking - even bizarre shapes through wiring are possible. The best time to do so would be during winter. Young plants should be repotted annually, matured trees depending on the root formation every two to five years. Shift your bonsai plant in early spring while cutting the rooting to half its size. **In the winter:** Keep the plant rather dry during winter, but don't let the rooting dry out completely. Your bonsai likes to be kept in a bright place and frost-protected against heavy frost.

Valge mänd

Pinus parviflora

Kaug-Ida elujõu sümbol / välibonsai

Valgel männil areneb noorena koonusekujuline võra ja vanemana pisut ebakorrapärase võra võra, mis asetsevad mitmetasandilistel okstel. Mändide puhul on tavaliselt viis pikka ja pehmet nõela paigutatud kimpu. Sellest ka alternatiivne nimi – jaapani viie okas mänd. Kevadel näitab see arvukalt väikesed punaseid õisi. Kaug-Idas sümboliseerib mänd surematust ja elujõudu. Jaapanis peetakse valget männi bonsai-kultuuri juhtivaks puuks, kuna seda on lihtne bonsaina pidada.

Looduslik asukoht: Valge männi kodu on Aasias ja ulatub Jaapanist Lõuna-Koreani. Seal asustab ta peamiselt mägede päikesepaistelisti kõrgusi. **Edukas kasvatamine:** Kasvatamine on võimalik aastaringiselt. Seemnete idanemisvõime suurendamiseks peaksid nad seda tegema Hoidke seemneid külmkapis nädal aega ja seejärel leotage neid 24 tundi toatemperatuuril vees. Seejärel asetage seemned umbes ühe sentimeetri sügavusele niiskesse potimulda. Venitage kultuurianuma kohale toidukile ja torkake kilesse mõned augud. See kaitseb mulda kuivamise eest. Peaksite fooliumi eemaldama 2 tunniks iga kahe kuni kolme päeva järel. See takistab hallituse teket kasvupinnal. Asetage külvipott valgusküllasesse ja sooja kohta, mille temperatuur on 20–25 ° C, ning hoidke istutusmuld niiskena, kuid mitte märjana. Tavaliselt kulub idanemiseks neli kuni kümme nädalat. Kaheksa nädalat pärast tärkamist võib taimed välja torgata (eraldada).

Parim asukoht: Valge mänd armastab päikeselist ja mõõdukalt kuiva kasvukohta, et okaste värvid saaksid hästi areneda. **Optimaalne hooldus:** Kasvuperioodil kasta alati alles siis, kui mullapind on kuivanud, kuid väldi vettimist. Teie taim talub lühikest põuaperioodi paremini kui liiga niiske pinnas. Kuna valged männid armastavad kõrget õhuniskust, on soovitatav ka taimet ikka ja jälle pritsida. Väetada määrtist septembrini igakuise intervalliga bonsai vedelväetisega. Veidi väiksemas kontsentratsioonis. Kui hiliskevadest kasvavad pungadest välja küünlataolised võrsed ja neist kasvavad välja okkad, Lühendage (näpistage) välimisi võrseid kahe kolmandiku võrra ja keskmisi ühe kolmandiku võrra, keerate neid sõrmeotstega tagasi. Augustis tõmbuvad eelmise aasta okkad kollaseks ja neid saab kergesti eemaldada, kui need eemaldada. Talvekuudel liiga tihedaks muutunud aladel harvendage üleliigseid võrseid. Kuna valge männi oksad on väga painduvad, on teil suur loominguuline vabadus isegi veidrate kujundite ühendamiseks – parim aeg selleks on talvekuud. Istutage noored taimed igal aastal ja vanemad isendid olenevalt juurepalli arengust iga kahe kuni viie aasta järel varakevadest ja lõigake juured pooleks. **Talvel:** Hoidke taim nüüd veidi kuivemaks, kuid vältige juurepalli täielikku kuivamist. Ka talvel eelistab valge mänd olla võimalikult särav, kuid kasvukoht peaks pakkuma kaitset liigse pakase eest.

Valkoinen mänty

Pinus parviflora

Kaukoidän elinvoiman symboli / ulkoilmabonsai

Valkoinen mänty kehittää nuorena kartiomaan krunun ja vanhempana hieman epäsäännöllisen krunun kerroksittain järjestetyille oksille. Tyypillisesti männille viisi pitkää, pehmeää neulaa on järjestetty kimppuun. Tästä syystä vaihtoehtoinen nimi - japanilainen viisineulainen mänty. Keväällä se näyttää lukuisia pieniä punaisia kukkia. Kaukoidässä mänty symboloi kuolemattomuutta ja elinvoimaa. Japanissa valkoista mäntyä pidetään bonsai-kulttuurin johtavana puuna, koska sitä on helppo pitää bonsaina. **Luonnollinen sijainti:** Valkoisen männyn koti on Aasiassa ja ulottuu Japanista Etelä-Koreaan. Siellä se asuu pääasiassa vuorten aurinkoisilla korkeilla korkeuksilla. **Onnistunut viljely:** Viljely on mahdollista ympäri vuoden. Siementen itämiskyvyn lisäämiseksi niiden pitäisi säilyä siemeniä jääkaapissa viikon ajan ja liota niitä sitten huoneenlämpöisessä vedessä 24 tuntia. Laita sitten siemenet noin sentin syvyyteen kosteaan istutusmaahan. Venytä elintarviketalvo viljelyastian päälle ja pistele kalvoon muutamia reikiä. Tämä suojaaa maaperää kuivumiselta. Poista folio 2 tunnin ajaksi kahden tai kolmen päivän välein. Tämä estää homeen muodostumisen kasvumaahan. Aseta siemenruukku valoisaan ja lämpimään paikkaan, jonka lämpötila on 20–25 °C, ja pidä istutusmaa kosteana, mutta ei märkänä. Itäminen kestää yleensä neljästä kymmeneen viikkoa. Kahdeksan viikkoa itämisen jälkeen kasvit voidaan pistää pois (erottaa). **Paras sijainti:** Valkoinen mänty rakastaa aurinkoista ja kohtalaisen kuivaa paikkaa, jotta neulasten värit kehittyvät hyvin. **Optimaalinen hoito:** Kastele kasvukauden aikana vasta maanpinnan kuivuttua, mutta välttä kastamista. Kasvisi sietää lyhyitä kuivuusjaksoja paremmin kuin liian kostea maa. Koska valkoiset männyt rakastavat korkeaa kosteutta, on myös suositeltavaa ruiskuttaa kasvia uudestaan ja uudestaan. Lannoita maaliskuusta syyskuuhun nestemäisellä bonsai-lannoitteella kuukauden välein, hieman pienemmällä pitoisuudella. Kun loppukevällä silmuista kasvaa kynnittään kaltaisia versoja ja niistä neulat, Lyhennä (nipistä) ulompia versoja kahdella kolmasosalla ja keskimmäisiä kolmanneksella kiertämällä niitä taaksepäin sormenpäillä. Elokuussa edellisen vuoden neulat muuttuvat keltaisiksi ja ne on helppo poistaa irrottamalla ne. Harvenna ylimääräisiä versoja alueilla, jotka ovat talvikuukausina liian tiheitä. Koska valkoisen männyn oksat ovat erittäin joustavia, sinulla on paljon luovaa vapautta johdottaa jopa outoja muotoja - parasta aikaa tähän on talvikuukausi. Istuta nuoret kasvit vuosittain ja vanhemmat yksilöt 2–5 vuoden välein juuripallon kehityksestä riippuen aikaisin keväällä ja leikkaa juuret puoliväliin. **Talvella:** Pidä kasvi nyt hieman kuivempana, mutta välttä juuripallon kuivumista kokonaan. Talvellakin valkoinen mänty haluaa olla mahdollisimman kirkas, mutta paikan tulee kuitenkin suojata liialliselta pakkaselta.

Pin blanc du Japon

Pinus parviflora

Symbole de la force de vie en Extrême-Orient / Bonsai de jardin

Le pin blanc du Japon forme une couronne sur des branches ordonnées en étages qui est conique pendant sa jeunesse, puis un peu irrégulière plus tard. Il est aussi appelé pin aux cinq aiguilles. En printemps, il montre de nombreuses petites fleurs rouges. En Extrême-Orient, le pin symbolise l'immortalité et la force de vie. Au Japon, le pin blanc est considéré comme le chef de la culture de bonsai, car il est très facile à cultiver comme bonsai. **Emplacement naturel:** L'habitation du pin blanc du Japon se trouve en Asie et s'étend du Japon à la Corée du Sud. Les pins colonisent surtout les hautes montagnes ensoleillées. **Culture réussie:** La culture des graines est possible tout au long de l'année. Pour améliorer la faculté germinative des graines, vous devez d'abord mettre les graines dans le réfrigérateur pendant une semaine, puis les mettre dans de l'eau à température ambiante pendant 24 heures. Ensuite, mettez les graines dans du substrat humide à environ un centimètre de profondeur. Couvrez le récipient avec une feuille transparente dans laquelle vous faites des trous. Comme ça, le terreau est protégé du dessèchement. Vous devez enlever la feuille pendant deux heures tous les deux ou trois jours. Ceci prévient la formation de moisissures dans le terreau. Mettez le récipient dans un endroit lumineux et chaud de 20° à 25° Celsius et gardez le terreau humide, mais pas mouillé. En général, il faut attendre quatre à dix semaines pour la germination. Les plantes peuvent être repiquées (séparées) huit semaines après la germination. **Le meilleur emplacement:** Le pin blanc du Japon aime un emplacement ensoleillé et modérément sec pour que les couleurs des aiguilles puissent bien se développer. **Soins optimaux:** Arrosez la plante pendant la période de végétation seulement lorsque la surface de la terre est sèche, mais évitez l'eau stagnante. Votre plante supporte des périodes sèches courtes plus que de la terre trop humide. Comme le pin blanc du Japon aime une forte humidité d'air, il est aussi conseillé de pulvériser la plante à de nombreuses reprises. Engraissez la plante tous les mois de mars à septembre avec de l'engrais liquide pour bonsai à une concentration un peu plus faible. Si des rameaux en forme de bougie poussent des bourgeons en printemps, et que les aiguilles poussent de ses rameaux, raccourcissez (pincez) les rameaux extérieurs de deux tiers et les rameaux du milieu d'un tiers en tournant avec le bout des doigts. En août, les aiguilles de l'année précédente se colorent en jaune et peuvent être enlevées légèrement par gaulage. Allégez les endroits devenus trop denses des rameaux superflus en hiver. Comme les branches du pin blanc du Japon sont très flexibles, vous avez beaucoup d'options pour le façonnage par ligature, même des formes bizarres - le meilleur temps pour la ligature est l'hiver. Vous devez repoter les jeunes plantes tous les ans et les plus anciens tous les deux à cinq ans en fonction du développement de la motte de racines et raccourcir les racines à la moitié de leur longueur. **En hiver:** Maintenez la plante un peu plus sèche, mais évitez un dessèchement total de la motte de racines. Le pin blanc du Japon aime un emplacement lumineux en hiver aussi. Par contre, l'emplacement doit être protégé de forts gels.

Λευκό πεύκο

Pinus parviflora

Άπω Ανατολή σύμβολο ζωτικότητας / υπαίθριο μπονσάι

Η λευκή πεύκη αναπτύσσεται μια κωνάρια σε σχήμα κώνου όταν είναι νεαρή και μια κάπως ακανόνιστη κόμη όταν είναι μεγαλύτερη σε κλαδιά διατεταγμένα σε επίπεδα. Συνήθως για τα πεύκα, πέντε από τις μακριές, μαλακές βελόνες είναι τοποθετημένες σε τούφα. Εξ ου και η εναλλακτική ονομασία - Ιαπωνικό πεύκο με πέντε βελόνες. Την άνοιξη εμφανίζεται πολλά μικρά κόνικα λουλούδια. Στην Άπω Ανατολή, το πεύκο συμβολίζει την αθανασία και τη ζωτικότητα. Στην Ιαπωνία, το λευκό πεύκο θεωρείται το κορυφαίο δέντρο της φυλακής και του μπονσάι επειδή είναι εύκολο να διατηρηθεί ως μπονσάι. **Φυσική τοποθεσία:** Η πατρίδα του λευκού πεύκου βρίσκεται στην Ασία και εκτείνεται από την Ιαπωνία έως τη Νότια Κορέα. Εκεί κατοικεί κυρίως στα ηλιόλουστα μεγάλα υψόμετρα των βουνών. **Επιτυχημένη καλλιέργεια:** Η καλλιέργεια είναι δυνατή όλο το χρόνο. Για να αυξηθεί η βλαστική ικανότητα των σπόρων, θα πρέπει Αποθηκεύστε τους σπόρους στο ψυγείο για μια εβδομάδα και στη συνέχεια μουλιάστε τους σε νερό σε θερμοκρασία δωματίου για 24 ώρες. Στη συνέχεια, τοποθετήστε τους σπόρους περίπου ένα εκατοστό βάθος σε υγρό χώμα γλάστρας. Τεντώστε μεμβράνη πάνω από το δοχείο καλλιέργειας και ανοίξτε μερικές τρύπες στη μεμβράνη. Αυτό προστατεύει το έδαφος από το στέγνωμα. Θα πρέπει να αφαιρείτε το αλουμινόχαρτο για 2 ώρες κάθε δύο έως τρεις ημέρες. Αυτό αποτρέπει τη δημιουργία μούχλας στο αναπτυσσόμενο έδαφος. Τοποθετήστε τη γλάστρα σε ένα ελαφρύ και ζεστό μέρος με θερμοκρασία 20 έως 25° Κελσίου και διατηρήστε το χώμα της γλάστρας υγρό αλλά όχι υγρό. Συνήθως χρειάζονται τέσσερις έως δέκα εβδομάδες για να βλαστήσει. Οκτώ εβδομάδες μετά τη βλάστηση, τα φυτά μπορούν να τρυπηθούν (χωριστούν). **Η καλύτερη τοποθεσία:** Το λευκό πεύκο αγαπά μια ηλιόλουστη και μέτρια ξηρή τοποθεσία, έτσι ώστε τα χρώματα των βελόνων να μπορούν να αναπτυχθούν καλά. **Βέλτιστη φροντίδα:** Κατά τη διάρκεια της καλλιεργητικής περιόδου, ποτίζετε πάντα μόνο όταν έχει στεγνώσει η επιφάνεια του εδάφους, αλλά αποφεύγετε την υπερχειλίση. Το φυτό σας ανέχεται τις μικρές περιόδους ξηρασίας καλύτερα από το έδαφος που είναι πολύ υγρό. Δεδομένου ότι τα λευκά πεύκα αγαπούν την υψηλή υγρασία, καλό είναι επίσης να ψεκάσετε το φυτό ξανά και ξανά. Λιπάνετε από Μάρτιο έως Σεπτέμβριο με υγρό λίπασμα μπονσάι σε μηνιαία διαστήματα, σε ελαφρώς χαμηλότερη συγκέντρωση. Όταν στα τέλη της άνοιξης βγαίνουν βλαστοί σαν κερύ από τα μπουμπούκια και οι βελόνες βγαίνουν από αυτά, κοντύνετε (τομπήστε) τους εξωτερικούς βλαστούς κατά τα δύο τρίτα και τους μεσαίους κατά το ένα τρίτο, στρίβοντάς τους προς τα πίσω με τα δάχτυλά σας. Τον Αύγουστο, οι βελόνες του προηγούμενου έτους κιντρινίζουν και αφαιρούνται εύκολα αφαιρώντας τις. Αραιώστε τους περιττούς βλαστούς στις περιοχές που έχουν γίνει πολύ πυκνοί τους χειμερινούς μήνες. Δεδομένου ότι τα κλαδιά του λευκού πεύκου είναι πολύ εύκαμπτα, έχετε μεγάλη δημιουργική ελευθερία για την καλλιέργεια ακόμη και περιέργων σχημάτων - η καλύτερη εποχή για αυτό είναι οι χειμερινοί μήνες. Μεταφέρετε νεαρά φυτά ετησίως και μεγαλύτερα δείγματα κάθε δύο έως πέντε χρόνια, ανάλογα με την ανάπτυξη της ρίζας, στις αρχές της άνοιξης και κόψτε τις ρίζες μέχρι τη μέση. **Το χειμώνα:** Κρατήστε το φυτό ελαφρώς πιο στεγνό τώρα, αλλά αποφύγετε να στεγνώσει εντελώς τη ρίζα. Ακόμη και το χειμώνα, το λευκό πεύκο προτιμά να είναι όσο πιο φωτεινό γίνεται, ωστόσο η τοποθεσία πρέπει να προσφέρει προστασία από τον υπερβολικό παγετό.

Péine bán

Pinus parviflora

Siombail an chianoirtheard de bheocht / bonsai amuigh faoin aer

Forbraíonn an péine bán coróin cón-chruthach nuair a bhíonn sé óg agus coróin beagán neamhrialta nuair a bhíonn sé níos sine ar bhraisín atá socraithe i sraitheanna. De ghnáth le haghaidh péine, socraítear cúig cinn de na snáthaidí fada, bog i tuft. Mar sin an t-ainm eile - Seapáinis cúig-snáthaid péine. San earrach léiríonn sé bláthanna beaga dearga iomadúla. Sa Chianoirtheard, samhlaíonn an péine neamhbhásmhaireacht agus beogacht. Sa tSeapáin, meastar gurb é an péine bán an crann tosaigh de chultúr bonsai toisc go bhfuil sé éasca a choinneáil mar bonsai. **Suíomh nádúrtha:** Tá baile na péine bán san Áise agus síneann sé ón tSeapáin go dtí an Chóiré Theas. Tá cónaí air go príomha ar airde griannmhar na sléibhte. **Saothrú rathúil:** Is féidir saothrú ar feadh na bliana. D'fhonn cumas phéacadh na siolta a mhéadú, ba chóir iadSiolta a stóráil i refrigerator ar feadh seachtaine agus ansin iad a soak in uisce ag teocht an tseomra ar feadh 24 uair an chloig. Ansin cuir na siolta thart ar aon ceintiméadar domhain in ithir potaithe tais. Sin an scannán cumhdaithe thar an soitheach cultúir agus cuir cúpla poll sa scannán. Cosnaíonn sé seo an ithir ó thriomú amach. Ba chóir duit an scragall a bhaint ar feadh 2 uair gach dhá nó trí lá. Cuireann sé seo cosc ar mhúnlá a fhoirmiú ar an ithir atá ag fás. Cuir an pota isteach in áit éadrom te ag 20 go 25 ° Celsius agus coinneigh an ithir potaithe tais ach ní fliuch.De ghnáth tógann sé ceithre nó deich seachtaine chun péacadh. Ocht seachtaine tar éis phéacadh, is féidir na plandaí a phriocadh amach (scartha). **An suíomh is fearr:** Is breá leis an péine bán suíomh griannmhar agus measartha tirim ionas gur féidir le dathanna na snáthaidí a fhorbairt go maith. **Cúram is fearr is féidir:** Le linn an tséasúir atá ag fás, uisce i gcónaí ach amháin nuair a bhíonn an dromchla ithreach triomaithe, ach a sheachaint waterlogging. Is fearr a fhulaingíonn do phlanda tréimhsí gearra triomach ná ithir ró-thaise. Ós rud é gur breá le péine bán ard-taise, tá sé inmholta freisin an gléasra a spraeáil arís agus arís eile. Déan toirchiú ó Mhárta go Meán Fómhair le leasachán bonsai leachtach ag eatrann mhíosúla. I dtiúchan beagán níos ísle. Nuair a fhásann préacháin cosúil le coinneal go déanach san earrach as na bachlóga agus fásann na snáthaidí as seo,Giorraigh (pinch) na shoots seachttracha faoi dhá thrian agus na cinn láir faoi aon trian trí iad a chasadh ar ais le do mhéara. I mí Lúnasa, casann snáthaidí na bliana roimhe sin buí agus is féidir iad a bhaint go héasca trí iad a bhaint. Caolaigh amach na préacháin iomarcacha sna limistéir a d'éirigh ró-dhian i míonna an gheimhridh. Ós rud é go bhfuil brainsí na péine bán an-solúbtha, tá go leor saoirse cruthaitheach agat maidir le sreangú fiú cruthanna aisteach - is é an t-am is fearr le haghaidh seo míonna an gheimhridh. Repot plandaí óga go bliantúil agus eiseamail níos sine gach dhá go cúig bliana, ag brath ar fhorbairt an liathróid fréimhe, go luath san earrach agus gearrtha na fréamhacha leath bealaigh. **Sa gheimhreadh:** Coinnigh an gléasra beagán níos tirime anois, ach seachain an liathróid fhreamh a thriomú go hiomlán. Fiú sa gheimhreadh, is fearr leis an péine bán a bheith chomh geal agus is féidir.Mar sin féin, ba cheart go dtairgteadh an suíomh cosaint i gcoinne sioc iomarcach.

Hvít fura

Pinus parviflora

Austurland tákn um lífskraft / úti Bonsai

Hvíta furan fær keilulaga kórónu þegar hún er ung og nokkuð öregluleg kóróna þegar hún er eldri á greinum sem raðað er í þrep. Venjulega fyrir furur eru fimm af löngu, mjúku nálunum raðað í þúfu. Þess vegna er annað nafnið - japönsk fimm nála fura. Á vorin sýnir það fjölmörg lítil rauð blóm. Í Austurlöndum fjær táknar furan ódaðleika og lífsþrótt. Í Japan er hvíta furan talin leiðandi tré bonsai menningar vegna þess að það er auðvelt að halda henni sem bonsai. **Náttúruleg staðsetning:** Heimili hvíta furunnar er í Asíu og nær frá Japan til Suður-Kóreu. Þar býr það aðallega í sólríkum háum hæðum fjallanna. **Árangursrík ræktun:** Ræktun er möguleg allt árið um kring. Til þess að auka spírunargetu fræanna ættu þau að gera þaðGeymið fræ í kæli í viku og drekkið þau síðan í vatni við stofuhita í 24 klukkustundir. Settu síðan fræin um eins sentímetra djúpt í raka pottajarðveg. Teygðu matarfilmu yfir ræktunarlátitið og stingdu nokkrum gót á filmuna. Þetta verndar jarðvegin gegn þurrkun. Þú ættir að fjarlægja álpappírinn í 2 klukkustundir á tveggja til þriggja daga fresti. Þetta kemur í veg fyrir að mygla myndist á vaxandi jarðvegi. Settu fræpottinn á létan og heitan stað með 20 til 25° Celsius og haltu pottajarðveginum rökum en ekki blautum.Það tekur venjulega fjórar til tíu vikur að spíra. Átta vikum eftir spírun er hægt að stinga plönturnar út (aðskilja). **Besta staðsetningin:** Hvíta furan elskar sólríkan og mátulega þurran stað þannig að litirnir á nálunum nái að þróast vel. **Besta umönnun:** Á vaxtarskeiðinu skal alltaf vökva aðeins þegar jarðvegsyfirborðið hefur þornað, en forðast vatnsrennsli. Plöntan þín þolir stutt þurrkatímabil betur en jarðvegur sem er of rakur. Þar sem hvítar furur elska mikinn raka er einnig ráðlegt að úða plöntunni aftur og aftur. Frjógvaðu frá mars til september með fljótandi Bonsai áburði með mánaðar millibili.Í aðeins lægri styrk. Þegar síðla vors vaxa kertalkir spratar upp úr brumunum og nálar vaxa upp úr þeim,Styttu (klíptu) ytri sprotana um tvo þriðju og miðjuna um þriðjung með því að snúa þeim aftur með fingurgömunum. Í ágúst gulna nalar ársins á undan og auðvelt er að fjarlægja þær með því að fjarlægja þær. Þynntu út óþarfa sproti á þeim svæðum sem hafa orðið of þétt yfir vetrarmánuðina. Þar sem greinar hvíta furunnar eru mjög sveigjanlegar hefurðu mikið skapandi frelsi til að tengja jafnvel furðuleg form - besti tíminn fyrir þetta eru vetrarmánuðirnir. Endurpottaðu ungar plöntur árlega og eldri sýni á tveggja til fimm ára fresti, allt eftir þróun rótarkúlunnar, snemma á vorin og skerðu ræturnar hálfa leið. **Á veturna:** Haltu plöntunni aðeins þurrari núna, en forðastu að þurrka rótarkúluna alveg út. Jafnvel á veturna vill hvíta furan helst vera eins björt og mögulegt er, en staðsetningin ætti að veita vörn gegn of miklu frosti.

Pino bianco giapponese

Pinus parviflora

Pino a cinque aghi giapponese: simbolo di forza vitale dell'Estremo Oriente / Bonsai da esterno

La chioma del giovane Pino bianco giapponese ha una forma conica, mentre crescendo diviene irregolare, con rami disposti su livelli. Sono tipici di questo pino i cinque aghi teneri, riuniti in un piccolo cespuglio. Da qui viene anche il nome alternativo di pino giapponese a cinque aghi. In Estremo Oriente il pino simboleggia immortalità e forza vitale, in Giappone questo pino è emblema della cultura bonsai, poiché è molto facile da curare in questo tipo di coltivazione. **Posizione naturale:** Il pino bianco giapponese è nativo dell'Asia, dal Giappone alla Corea del Sud. La popola soprattutto le zone dei laghi di montagna. **Coltivazione riuscita:** La coltivazione da semi in casa è possibile durante tutto l'anno. Per aumentare la germinabilità dei semi, lasciateli per una settimana in frigorifero, poi immergeteli per 24 ore in un recipiente con acqua a temperatura ambiente. In seguito collocate i semi a circa un centimetro di profondità nella terra di coltivo umida. Coprite il recipiente di coltivazione con pellicola trasparente, sulla quale praticarete dei fori, in questo modo la terra eviterà di seccarsi. Ogni due o tre giorni rimuovete la pellicola per 2 ore, per prevenire la formazione di muffe sulla terra. Collocate il recipiente di coltivazione in un luogo luminoso e caldo, a una temperatura fra i 20° e i 25°C e mantenete il substrato umido, ma non bagnato. La germinazione avviene di norma da quattro a dieci settimane dopo. Otto settimane dopo la germinazione le piante possono essere trapiantate (diradandole). **La posizione migliore:** Questo pino predilige un ambiente soleggiato e adeguatamente asciutto, affinché possano ben colorire anche i suoi aghi. **Cura ottimale:** Durante il periodo vegetativo innaffiate solo quando la superficie della terra si è asciugata, evitando i ristagni idrici. La vostra pianta tollera meglio brevi periodi di siccità rispetto alla terra troppo umida. Poiché ai pini piace l'aria umida è opportuno spruzzare regolarmente la pianta. Da marzo a settembre si consiglia di concimare il pino una volta al mese, con fertilizzante liquido per bonsai diluito. Quando a tarda primavera spuntano i germogli dalla forma conica e, da questi, gli aghi, cimare (per pinzatura) i getti esterni di due terzi e i getti centrali di un terzo. In agosto gli aghi dell'anno precedente si colorano di giallo e possono essere rimossi sfilandoli con delicatezza. Durante i mesi invernali sfrondate i getti in eccesso nei punti divenuti troppo fitti. Poiché i rami di questo pino sono molto flessibili, avete la libertà di modellarlo a piacere legandolo, anche in forme bizzarre, il periodo migliore per farlo sono i mesi invernali. Le piante giovani andranno trapiantate una volta all'anno, mentre quelle più adulte ogni due - cinque anni secondo lo sviluppo del pane di radici all'inizio della primavera, realizzando anche un taglio delle radici fino a metà. **In inverno:** In questo periodo mantenete la pianta un po' più all'asciutto, ma evitate un completo disseccamento del pane di radici. Anche in inverno il pino predilige un ambiente il più possibile luminoso, al riparo dalle forti gelate.

Bijeli bor

Pinus parviflora

Dalekoistočni simbol vitalnosti / vanjski bonsai

Bijeli bor u mladosti razvija krošnju stožastog oblika, au starosti pomalo nepravilnu krošnju na granama raspoređenim u nizove. Tipično za borove, pet dugih, mekanih iglica raspoređeno je u čuperak. Otuda i alternativni naziv - japanski bor s pet iglica. U proljeće pokazuje brojne male crvene cvjetove. Na Dalekom istoku bor simbolizira besmrtnost i vitalnost. U Japanu se bijeli bor smatra vodećim stablom bonsai kulture jer ga je lako održavati kao bonsai. **Zemlja porijekla:** Postojbina bijelog bora nalazi se u Aziji i proteže se od Japana do Južne Koreje. Tamo obitava uglavnom na sunčanim visokim nadmorskim visinama planina. **Uspješan uzgoj:** Uzgoj je moguć tijekom cijele godine. Kako bi se povećala sposobnost klijavosti sjemena, trebale biČuvajte sjemenke u hladnjaku tje dan dana, a zatim ih potopite u vodu sobne temperature 24 sata. Zatim stavite sjeme otprilike jedan centimetar duboko u vlažnu zemlju za posude. Razvucite prozirnu foliju preko posude s kulturom i probušite nekoliko rupa u foliji. To štiti tlo od isušivanja. Svaka dva do tri dana skinite foliju na 2 sata. Time se sprječava stvaranje plijesni na tlu za uzgoj. Stavite posudu za sjeme na svijetlo i toplo mjesto s 20 do 25° Celzija i održavajte tlo za saksije vlažnim, ali ne mokrim. Obično je potrebno četiri do deset tjedana da proklija. Osam tjedana nakon nicanja biljke se mogu pikirati (odvojiti). **Najbolja lokacija:** Bijeli bor voli sunčan i umjeren suh položaj kako bi se boje iglica dobro razvile. **Optimalna njega:** Tijekom vegetacije uvijek zalijevajte samo kada se površina tla osuši, ali izbjegavajte natapanje. Vaša biljka bolje podnosi kratka razdoblja suše od tla koje je previše vlažno. Budući da bijeli borovi vole visoku vlažnost, također je preporučljivo prskati biljku uvijek iznova. Gnojiti od ožujka do rujna tekućim gnojivom za bonsai u mjesečnim intervalima.U nešto manjoj koncentraciji. Kad u kasno proljeće iz pupova izrastu mladice poput svijeće, a iz njih iglice,Vanjske izdanke skratite (prištipnite) za dvije trećine, a srednje za jednu trećinu tako da ih vršcima prstiju zavrnute unazad. U kolovozu iglice od prethodne godine požute i lako se uklanjaju skidanjem. Prorijedite suviše izdanke na mjestima koja su u zimskim mjesecima postala pregusta. Budući da su grane bijelog bora vrlo fleksibilne, imate veliku kreativnu slobodu za ožičenje čak i bizarnih oblika - najbolje vrijeme za to su zimski mjeseci. Mlade biljke presadite jednom godišnje, a starije primjerce svake dvije do pet godina, ovisno o razvijenosti korijenove bale, u rano proljeće i odrežite korijenje do pola. **U zimi:** Držite biljku sada malo sušom, ali izbjegavajte potpuno isušivanje korijenske bale. Čak i zimi, bijeli bor voli biti što je moguće svjetliji, ali mjesto mora nuditi zaštitu od prejakog mraza.

Baltā priede

Pinus parviflora

Tālo Austrumu vitalitātes simbols / āra pundurkociņš

Baltajai priedei jaunībā veidojas konusa formas vainags, bet novecojot uz pakāpju zariem - nedaudz neregulāru vainagu. Parasti priedēm piecas no garajām, mīkstajām skuļām ir sakārtotas kušķi. Līdz ar to alternatīvais nosaukums - japāņu piecadatu priede. Pavasarī tas parāda daudz mazu sarkanu ziedu. Tālajos Austrumos priede simbolizē nemirstību un vitalitāti. Japānā baltā priede tiek uzskatīta par bonsai kultūras vadošo koku, jo to ir viegli turēt kā pundurkociņu.

Dabiska vieta: Baltās priedes dzimtene atrodas Āzijā un stiepjas no Japānas līdz Dienvidkorejai. Tur tas apdzīvo galvenokārt saulainos kalnu augstumus.

Veiksmīga audzēšana: Audzēšana iespējama visu gadu. Lai palielinātu sēklu dīgspēju, tām vajadzētu uzglabāties sēklas ledusskapī nedēļu un pēc tam iemērciet tās 24 stundas ūdenī istabas temperatūrā. Pēc tam ievietojiet sēklas apmēram viena centimetra dziļumā mitrā augsnē. Izstiepiet pārtikas plēvi virs kultivēšanas trauka un ieduriet plēvē dažus caurumus. Tas pasargā augsni no izžūšanas. Jums vajadzētu noņemt foliju 2 stundas ik pēc divām līdz trim dienām. Tas novērš pelējuma veidošanos augošajā augsnē. Novietojiet sēklu podu gaišā un siltā vietā ar temperatūru 20 līdz 25 ° C un turiet augsni mitru, bet ne mitru. Parasti dīgšanai nepieciešamas četras līdz desmit nedēļas. Astoņas nedēļas pēc dīgšanas augus var izdurt (atdalīt).

Labākā atrašanās vieta: Baltajai priedei patīk saulaina un vidēji sausa vieta, lai labi attīstītos skuju krāsas. **Optimāla aprūpe:** Veģetācijas periodā vienmēr laistiet tikai tad, kad augsnes virsma ir nožuvusi, bet izvairieties no aizsērēšanas. Jūsu augs labāk panes īsus sausuma periodus nekā pārāk mitra augsne. Tā kā baltajām priedēm patīk augsts mitrums, augu vēlamas apsmidzināt arī atkal un atkal. Mēslojot no marta līdz septembrim ar šķidro pundurkociņa mēslojumu ar mēneša intervālu. Nedaudz mazākā koncentrācijā. Kad vēlā pavasarī no pumpuriem izaug svecēm līdzīgi dzinumi un no tiem izaug adatas, sāksiniēt (saspiēdēt) ārējos dzinumus par divām trešdaļām un vidējos par vienu trešdaļu, pagriežot tos atpakaļ ar pirkstu galiem. Augustā iepriekšējā gada skuju kļūst dzeltenas, un tās var viegli noņemt, noņemot tās. Izretiniet liekos dzinumus vietās, kas ziemas mēnešos kļūvušas pārāk blīvas. Tā kā baltās priedes zari ir ļoti elastīgi, jums ir liela radošā brīvība, lai savienotu pat divainas formas — labākais laiks tam ir ziemas mēneši. Pārstādiēt jaunus augus katru gadu un vecākus īpatņus ik pēc diviem līdz pieciem gadiem atkarībā no sakņu kamola attīstības agrā pavasarī un nogrieziet saknes līdz pusei. **Ziemā:** Turiet augu tagad nedaudz sausāku, taču izvairieties no pilnīgas sakņu kamola izžūšanas. Arī ziemā baltā priede dod priekšroku pēc iespējas gaišākai, taču vietai ir jānodrošina aizsardzība pret pārmērīgu salu.

Balta pušis

Pinus parviflora

Tolimūjū Rytų gyvybingumo simbolis / lauko bonsai

Jauna baltoji pušis ant šakų, išsīdėsčiusių pakopomis, formuoja kūgio formas lają, o senstant – šiek tiek netaisyklingą lają. Paprastai pušoms penki ilgi, minkšti spygliai yra išdėstyti kuokštu. Iš čia ir kilęs alternatyvus pavadinimas – japoniška penkiaspyglė pušis. Pavasarį pasirodo daug mažų raudonų gėlių. Tolimuosiuose Rytuose pušis simbolizuoja nemirtingumą ir gyvybingumą. Japonijoje baltoji pušis laikoma pirmaujančiu bonsų kultūros medžiu, nes ją lengva laikyti kaip bonsą.

Natūrali vieta: Baltosios pušies buveinė yra Azijoje ir tęsiasi nuo Japonijos iki Pietų Korėjos. Ten jis daugiausia gyvena saulėtuose aukštuose kalnuose.

Sėkmingas auginimas: Galima auginti ištisus metus. Norint padidinti sėklų daigumą, jos turėtų sėklas laikyti šaldytuve savaitę, o po to 24 valandas pamirkykite vandenyje kambario temperatūroje. Tada įdėkite sėklas maždaug vieno centimetro gylyje į drėgną vazoninę žemę. Ant kultivavimo indo užtieskite maistinę plėvelę ir įdarykite kelias skylutes. Tai apsaugo dirvą nuo išdžiūvimo. Kas dvi ar tris dienas 2 valandas nuimkite foliją. Tai neleidžia augančioje dirvoje susidaryti pelėsiui. Sėklų vazoną pastatykite šviesioje ir šiltoje vietoje, kurios temperatūra yra 20–25 ° C, o vazono žemė turi būti drėgna, bet ne šlapia. Paprastai sudygsta nuo keturių iki dešimties savaičių. Praėjus aštuonioms savaitėms po sudygimo, augalus galima išsmeigti (atskirti).

Geriausia vieta: Baltoji pušis mėgsta saulėtą ir vidutiniškai sausą vietą, kad gerai išryškėtų spyglių spalvos. **Optimali priežiūra:** Auginimo sezono metu laistykite tik tada, kai dirvos paviršius išdžiūvo, tačiau venkite užmirkimo. Jūsų augalus trumpus sausros laikotarpius toleruoja geriau nei per drėgna dirva. Kadangi baltosios pušys mėgsta didelę drėgmę, taip pat patartina augalą purkšti vėl ir vėl. Tręšti nuo kovo iki rugsėjo mėnesio kas mėnesį skystomis bonsai trąšomis. Šiek tiek mažesne koncentracija. Kai vėlyvą pavasarį iš pumpurų išauga į žvakes panašūs ūgliai ir iš jų išauga spygliai, išorinius ūglius patrupinkite (suspauskite) dviem trečdaliais, o vidurinius – vienu trečdaliu, pirštų galiukais sukdami atgal. Rugsėjo mėnesį praėjusių metų spygliai pagelsta, juos galima lengvai pašalinti juos nuplėšus. Išretinkite perteklinius ūglius tose vietose, kurios žiemos mėnesiais tapo per tankios. Kadangi baltosios pušies šakos yra labai lanksčios, turite didelę kūrybinę laisvę, kad galėtumėte sujungti net keistų formų laidus – geriausias laikas tam yra žiemos mėnesiai. Kasmet persodinkite jaunus augalus, o senesnius egzempliorius – kas dvejus–penkerius metus, atsižvelgiant į šaknų gumulėlio išsivystymą, ankstyvą pavasarį ir nupjaukite šaknis iki pusės. **Žiemą:** Dabar laikykite augalą šiek tiek sausesnį, tačiau visiškai neišdžiūvinkite šaknies kamuolio. Net ir žiemą baltoji pušis nori būti kuo šviesesnė, tačiau vieta turėtų būti apsaugota nuo per didelio šalčio.

Arznu abjad

Pinus parviflora

Simbolu tal-Lvant Imbiegħed tal-vitalità / Bonsai fil-beraħ

L-arznu abjad jizviluppa kuruna f'forma ta' kon meta ž-žghir u kuruna kemmxejn irregolari meta tkun akbar fuq friegħi rrangati f'saffi. Tipikament għall-arznu, ħamsa mill-labar twal u rotob huma rrangati fi trofof. Għalhekk l-isem alternattiv - arznu Ġappuniz b'ħames labra. Fir-rebbiegha juri bosta fjuri ħomor žghar. Fil-Lvant Imbiegħed, l-arznu jissimbolizza l-immortalità u l-vitalità. Fil-Ġappun, l-arznu abjad huwa meqjus bħala s-sigra ewlenija tal-kultura tal-bonsai minħabba li huwa faċli li żżomm bħala bonsai.

Post naturali: Id-dar tal-arznu abjad tinsab fl-Asja u testendi mill-Ġappun sal-Korea t'Isfel. Hemm tgħix prinċipalment fl-altitudni għolja xemxija tal-muntanji.

Kultivazzjoni b'suċċess: Il-kultivazzjoni hija possibbli s-sena kollha. Sabiex tiżdied il-kapaċità tal-germinazzjoni taż-żrieragħ, għandhom aħżen iż-żrieragħ fil-frigġ għal ġimgha u mbagħad xarrabhom fl-ilma f'temperatura tal-kamra għal 24 siegħa. Imbagħad poġġi ż-żerriegħa madwar centimetru fond f'ħamrija tal-qさり niedja. Stretch cling film fuq il-bastiment tal-kultura u poke ftit toqob fil-film. Dan jipproteġi l-ħamrija milli tinxef. Għandek tneħħi l-fojl għal saġhtejn kull jumejn jew tlett ijiem. Dan jipprevjeni l-iffurmar tal-moffa fuq il-ħamrija li qed tikber. Poġġi l-borma taż-żerriegħa f'post ħafif u šhun b'20 sa 25 ° Celsius u żomm il-ħamrija tal-qさり niedja idja mħux imxarba. Normalment tieħu erba 'sa għaxar ġimghat biex tiġġermina. Tmien ġimghat wara l-germinazzjoni, il-pjanti jistgħu jinqatgħu (separati). **L-aħjar post:** L-arznu abjad iħobb post xemxi u moderatament niexef sabiex il-kuluri tal-labar jistgħu jizviluppaw tajjeb.

Kura ottimali: Matul l-istaġun tat-tkabbir, dejjem ilma biss meta l-wiċċ tal-ħamrija jkun niexef, iżda evita li jxaqleb l-ilma. L-impjant tiegħek jittollera perjodi qosra ta 'niexfa aħjar minn ħamrija li hija niedja wisq. Peress li l-arznu bojad iħobb l-umdi ta' għolja, huwa wkoll rakkomandabbli li tisprejja l-pjanta għal darb'oħra. Fertilizza minn Marzu sa Settembru b'fertilizzant bonsai likwidu f'intervalli ta 'kull xahar. F'koncentrazzjoni kemmxejn aktar baxxa. Meta fl-aħħar tar-rebbiegha rimjiet bħal xemgħa jikbru mill-blanzuni u l-labar jikbru minn dawn, Qassar (oqros) ir-rimjiet ta' barra b'żewġ terzi u daww tal-nofs b'terz billi ddawwarhom lura b'subgħajk. F'Awgust, il-labar tas-sena ta 'qabel isiru sofor u jistgħu jitneħħew faċilment billi tgħaxxarhom. Irraqq ir-rimjiet superfluwi fiż-żoni li saru densi wisq fix-xhur tax-xitwa. Peress li l-fergħat tal-arznu abjad huma flessibbli ħafna, għandek ħafna libertà kreattiva għall-wajers anke forom strambi - l-aħjar żmien għal dan huwa x-xhur tax-xitwa. Repot pjanti žghar kull sena u kampjuni anzjani kull sentejn sa ħames snin, skond l-izvilupp tal-boċċa ta 'l-għeruq, fil-bidu tar-rebbiegha u aqta' l-għeruq fin-nofs. **Fix-xitwa:** Żomm l-impjant kemmxejn aktar niexef issa, imma evita li tinxef kompletament il-boċċa ta 'l-għeruq. Anke fix-xitwa, l-arznu abjad jippreferi li jkun qawwi kemm jista 'jkun. Madankollu, il-post għandu joffri protezzjoni kontra għata eċċessiva.

Bonsai - Witte Den

Pinus parviflora

Symbol van het Verre Oosten van levenskracht / buitenbonsai

De jonge witte den vormt een kegelvormige kroon en op oudere leeftijd een ietwat onregelmatige kroon op in lagen gerangschikt takken. Zoals typisch is voor pijnbomen, zijn vijf van de lange, zachte naalden in een cluster gerangschikt. Vandaar de alternatieve naam - Japanse vijf-naalds grenen. In het voorjaar zijn er talrijke kleine rode bloemen te zien. In het Verre Oosten symboliseert de den onsterfelijkheid en vitaliteit. In Japan wordt de witte den beschouwd als de belangrijkste boom van de bonsaicultuur, omdat hij gemakkelijk als bonsai te houden is.

Natuurlijke locatie: Het thuisland van de witte den ligt in Azië en strekt zich uit van Japan tot Zuid-Korea. Daar bevolt het voornamelijk de zonnige hooglanden van de bergen. **Succesvolle teelt:** Teelt is het hele jaar mogelijk. Om de kiemkracht van de zaden te vergroten, moet je de zaden eerst een week in de koelkast bewaren en daarna 24 uur in water op kamertemperatuur laten weken. Plaats de zaden vervolgens ongeveer 2,5 cm diep in vochtige potgrond. Rek vershoudfolie over de kweekbak en prik een paar gaatjes in de folie. Dit beschermt de aarde tegen uitdroging. Om de twee tot drie dagen moet u de film gedurende 2 uur verwijderen. Dit voorkomt schimmelvorming op de teeltgrond. Zet de kweekbak op een lichte en warme plaats met 20 à 25 ° Celsius en houd de kweekgrond vochtig, maar niet nat. Het duurt meestal vier tot tien weken voordat het ontkiemt. Acht weken na ontkieming kunnen de planten worden uitgespoten (geïsoleerd). **De beste locatie:** De witte den houdt van een zonnige en matig droge standplaats zodat ook de kleuren van de naalden zich goed kunnen ontwikkelen. **Optimale verzorging:** Geef altijd water in het groeiseizoen als het aardoppervlak is opgedroogd, maar vermijd wateroverlast. Uw plant kan korte droge periodes beter aan dan te vochtige grond. Omdat witte dennen houden van een hoge luchtvochtigheid, is het ook raadzaam om de plant herhaaldelijk te sproeien. Bemest van maart tot september maandelijks met vloeibare bonsai-meststof in een iets lagere concentratie. Wanneer in het late voorjaar kaarsachtige scheuten uit de knoppen groeien en de naalden eruit groeien, verkort (knijp) dan de buitenste scheuten met tweederde en de middelste scheuten met een derde door ze met uw vingertoppen af te draaien. In augustus worden de naalden van het voorgaande jaar geel en kunnen ze gemakkelijk worden verwijderd door ze af te vegen. Dun de overvloedige scheuten uit in de gebieden die in de winter maanden te dicht zijn geworden. Omdat de takken van de witte den erg flexibel zijn, heb je veel creatieve vrijheid om zelfs bizarre vormen te bedraden - de winter maanden zijn hiervoor de beste tijd. Jonge planten moet je jaarlijks verpotten en oudere exemplaren, afhankelijk van de ontwikkeling van de kluit, elke twee tot vijf jaar in het vroege voorjaar, waarbij je de wortel tot halverwege snijdt. **In de winter:** Houd de plant nu liever wat droger, maar voorkom dat de kluit helemaal uitdroogt. Ook in de winter staat de witte den het liefst zo licht mogelijk, maar de standplaats moet bescherming bieden tegen overmatige vorst.

Hvit furu

Pinus parviflora

Fjernøsten symbol på vitalitet / utendørs bonsai

Hvitfuru utvikler en kjegleformet krone som ung og en noe uregelmessig krone når den er eldre på grener ordnet i lag. Typisk for furutrær er fem av de lange, myke nålene ordnet i en dusk. Derav det alternative navnet - japansk femnåls furu. Om våren viser den mange små røde blomster. I det fjerne østen symboliserer furu utadelighet og vitalitet. I Japan regnes den hvite furu som det ledende treet i bonsaikulturen fordi det er lett å holde som bonsai. **Naturlig beliggenhet:** Hjemmet til den hvite furuen er i Asia og strekker seg fra Japan til Sør-Korea. Der bor den hovedsakelig i de solrike høye høyden i fjellene. **Vellykket dyrking:** Dyrking er mulig hele året. For å øke spireevnen til frøene bør de oppbevar frøene i kjøleskapet i en uke og bløtlegg dem deretter i vann ved romtemperatur i 24 timer. Plasser så frøene omtrent en centimeter dype i fuktig pottejord. Strekk matfilm over kulturkaret og stikk noen hull i filmen. Dette beskytter jorda mot å tørke ut. Du bør fjerne folien i 2 timer annenhver til tredje dag. Dette forhindrer at det dannes mugg på den voksende jorda. Plasser frøpotten på et lett og varmt sted med 20 til 25° Celsius og hold pottejorda fuktig, men ikke våt. Det tar vanligvis fire til ti uker å spire. Åtte uker etter spiring kan plantene prikkes ut (separeres). **Den beste beliggenheten:** Den hvite furuen elsker en solrik og middels tørr plassering slik at fargene på nålene kan utvikle seg godt. **Optimal omsorg:** I vekstsesongen må du alltid vanne bare når jordoverflaten har tørket, men unngå vannlogging. Planten din tåler korte perioder med tørke bedre enn jord som er for fuktig. Siden hvitfuru elsker høy luftfuktighet, er det også lurt å spraye planten igjen og igjen. Gjødsl fra mars til september med flytende bonsaigjødsel med månedlige intervaller. I litt lavere konsentrasjon. Når det på slutten av våren vokser lyslignende skudd ut av knoppene og nålene vokser ut av disse, forkort (klip) de ytre skuddene med to tredjedeler og de midterste med en tredjedel ved å vri dem tilbake med fingertuppene. I august blir nålene fra året før gule og kan enkelt fjernes ved å fjerne dem. Tynn ut de overflødige skuddene i områdene som har blitt for tette i vintermånedene. Siden grenene til den hvite furuen er veldig fleksible, har du stor kreativ frihet til å koble til selv bisarre former - den beste tiden for dette er vintermånedene. Repot unge planter årlig og eldre prøver hvert annet til femte år, avhengig av utviklingen av rotklumpen, tidlig på våren og klipp røttene halvveis. **Om vinteren:** Hold planten litt tørrere nå, men unngå å tørke ut rotklumpen helt. Selv om vinteren foretrekker hvitfuru å være så lys som mulig, men stedet bør gi beskyttelse mot for sterk frost.

Bonsai - Sosna Biała

Pinus parviflora

Dalekowschodni symbol siły życiowej / bonsai na świeżym powietrzu

Japońska sosna biała rozwija w młodym wieku stożkowatą, a później nieregularną koronę osadzoną na gałęziach ułożonych w rzędach. Typowe dla sosny, zawsze pięć długich i miękkich igieł tworzy jeden kepe. Stąd pochodzi alternatywna nazwa, Japanese Five-Needles Pine. Na Dalekim Wschodzie sosna symbolizuje nieśmiertelność i witalność. Ponieważ można ją łatwo uprawiać jako drzewo bonsai, w Japonii japońska sosna biała jest uważana za wodzące drzewo do uprawy bonsai. **Naturalne położenie:** Naturalnym siedliskiem sosny japońskiej jest Azja, gdzie występuje głównie w słonecznych rejonach górskich od Japonii po Koreę Południową. **Udana uprawa:** Rozmnażanie nasion w pomieszczeniach jest możliwe przez cały rok. Aby zwiększyć zdolność kiełkowania, należy początkowo przechowywać nasiona w lodówce przez około tydzień - następnie umieścić je na kolejnej 24 godziny w misce z letnią wodą w celu zalania. Następnie umieść nasiona na głębokości około 1 cm w wilgotnym kompoście doniczkowym i przykryj pojemnik na nasiona przezroczystą folią, aby zapobiec wysychaniu ziemi. Nie zapomnij zrobić dziur w przezroczystej folii i zdejmuj ją co drugi lub trzeci dzień na około 2 godziny. W ten sposób unikniesz tworzenia się pleśni na kompoście doniczkowym. Umieść pojemnik na nasiona w miejscu jasnym i ciepłym o temperaturze od 20 ° C do 25 ° Celsjusza i utrzymuj ziemię wilgotną, ale nie moką. Zwykle kiełkowanie trwa od czterech do dziesięciu tygodni. Kolejne dwa miesiące później możecie zobaczyć nowe kiełki. **Najlepsza lokalizacja:** Japońska sosna biała preferuje słoneczne i skromne suche miejsce, dzięki czemu jej igły mogą rozwinąć intensywny kolor. **Optymalna pielęgnacja:** Podlewaj roślinę w okresie wzrostu skromnie i zawsze pozwól, aby górna warstwa gleby wyschła przed ponownym podlaniem. Japońska sosna biała może znacznie lepiej tolerować okres suszy niż mokra ziemia, więc uważaj, aby uniknąć podlewania. Ponieważ Twoja roślina bonsai preferuje wysoką wilgotność, zaleca się również regularne spryskiwanie rośliny. Od marca do września można raz w miesiącu podawać niewielką dawkę płynnego nawozu do roślin bonsai. Późną wiosną pąki wytwarzają pędy w kształcie świec, na których rozwijają się igły. Możesz przyciąć zewnętrzne kiełki o dwie trzecie, a środkowe o jedną trzecią, ostrożnie wykręcając je opuszkami palców. Stare igły zółkną około sierpnia i można je łatwo usunąć. W miesiącach zimowych w grubych i krzaczkastych częściach rośliny można przyciąć niepotrzebne pędy. Ponieważ gałęzie japońskiej sosny białej są dość elastyczne, masz pełną swobodę projektowania bonsai według własnych upodobań - możliwe są nawet dziwne kształty poprzez okablowanie. Najlepiej byłoby to zrobić zimą. Młode rośliny należy przesadzać corocznie, drzewa dojrzałe w zależności od wykształcenia korzeni co dwa do pięciu lat. Przesuwaj swoją roślinę bonsai wczesną wiosną, jednocześnie zmniejszając ukorzenienie o połowę. **W zime:** Utrzymuj roślinę raczej suchą zimą, ale nie pozwól, aby ukorzenienie całkowicie wyschło. Twoje bonsai lubi być trzymane w jasnym miejscu i chronione przed mrozem.

Pinho branco

Pinus parviflora

Símbolo do Extremo Oriente de vitalidade/bonsai ao ar livre

O pinheiro branco desenvolve uma copa em forma de cone quando jovem e uma copa um tanto irregular quando é mais velho em galhos dispostos em camadas. Normalmente para pinheiros, cinco das agulhas longas e macias são dispostas em um tufo. Daí o nome alternativo - pinheiro japonês de cinco agulhas. Na primavera mostra numerosas pequenas flores vermelhas. No Extremo Oriente, o pinheiro simboliza a imortalidade e a vitalidade. No Japão, o pinheiro branco é considerado a principal árvore da cultura bonsai porque é fácil de manter como bonsai. **Localização natural:** A casa do pinheiro branco fica na Ásia e se estende do Japão à Coreia do Sul. Lá habita principalmente as altas altitudes ensolaradas das montanhas. **Cultivo bem sucedido:** O cultivo é possível durante todo o ano. Para aumentar a capacidade germinativa das sementes, elas devem Guardar as sementes na geladeira por uma semana e depois mergulhe-as em água em temperatura ambiente por 24 horas. Em seguida, coloque as sementes com cerca de um centímetro de profundidade em solo úmido. Estique o filme plástico sobre o recipiente de cultura e faça alguns furos no filme. Isso protege o solo de secar. Você deve remover o papel alumínio por 2 horas a cada dois ou três dias. Isso evita a formação de mofo no solo em crescimento. Coloque o vaso de sementes em um local claro e quente com 20 a 25 ° C e mantenha o solo do vaso úmido, mas não molhado. Geralmente leva de quatro a dez semanas para germinar. Oito semanas após a germinação, as plantas podem ser repicadas (separadas). **A melhor localização:** O pinheiro branco adora um local ensolarado e moderadamente seco para que as cores das agulhas possam se desenvolver bem. **Cuidado ideal:** Durante a estação de crescimento, regue sempre apenas quando a superfície do solo estiver seca, mas evite o encharcamento. Sua planta tolera curtos períodos de seca melhor do que o solo muito úmido. Como os pinheiros brancos adoram alta umidade, também é aconselhável borrifar a planta repetidamente. Fertilize de março a setembro com adubo líquido bonsai em intervalos mensais, em uma concentração um pouco menor. Quando, no final da primavera, brotos semelhantes a velas crescem dos botões e as agulhas crescem a partir deles, encurte (aperte) os brotos externos em dois terços e os do meio em um terço, torcendo-os para trás com a ponta dos dedos. Em agosto, as agulhas do ano anterior ficam amarelas e podem ser facilmente removidas descascando-as. Desbaste os brotos superfúos nas áreas que se tornaram muito densas nos meses de inverno. Como os galhos do pinheiro branco são muito flexíveis, você tem muita liberdade criativa para amarrar até formas bizarras - a melhor época para isso são os meses de inverno. Repot plantas jovens anualmente e espécimes mais velhos a cada dois a cinco anos, dependendo do desenvolvimento da raiz, no início da primavera e corte as raízes no meio. **No inverno:** Mantenha a planta um pouco mais seca agora, mas evite secar completamente a raiz. Mesmo no inverno, o pinheiro branco prefere ser o mais claro possível, mas o local deve oferecer proteção contra geadas excessivas.

Bonsai - Pin Alb

Pinus parviflora

Simbolul Orientului Îndepărtat al forței de viață / bonsai în aer liber

Tânărul pin alb formează o coroană conică și o coroană oarecum neregulată la bătrânețe pe ramuri dispuse în straturi. Așa cum este tipic pentru pini, cinci dintre acele lungi și moi sunt aranjate într-un grup. De aici și denumirea alternativă - pin japonez cu cinci ace. Primăvara prezintă numeroase flori roșii mici. În Extremul Orient, pinul simbolizează nemurirea și vitalitatea. În Japonia pinul alb este considerat a fi principalul arbore al culturii bonsaiului, deoarece este ușor de păstrat ca bonsai. **Locație naturală:** Patria pinului alb se află în Asia și se întinde din Japonia până în Coreea de Sud. Acolo populează în principal zonele înalte însoțite ale munților. **Cultivare de succes:** Cultivarea este posibilă pe tot parcursul anului. Pentru a crește capacitatea de germinare a semințelor, trebuie mai întâi să păstrați semințele la frigider timp de o săptămână și apoi să le înmuiați în apă la temperatura camerei timp de 24 de ore. Apoi așezați semințele cu o adâncime de aproximativ un centimetru în sol umed de ghiveci. Întindeți folia alimentară peste recipientul de cultivare și introduceți câteva găuri în film. Acest lucru protejează pământul de uscare. La fiecare două până la trei zile ar trebui să îndepărtați filmul timp de 2 ore. Acest lucru previne formarea mușcăiului pe solul de cultivare. Așezați vasul de cultivare într-un loc luminos și cald, cu 20-25 ° Celsius și mențineți solul de cultivare umed, dar nu umed. De obicei, durează patru până la zece săptămâni pentru germinare. La opt săptămâni după germinare, plantele pot fi smulgate (izolate). **Cea mai bună locație:** Pinul alb iubește o locație însoțită și moderat uscată, astfel încât culorile acelor să se poată dezvolta bine. **Îngrijire optimă:** Apă întotdeauna în sezonul de vegetație când suprafața pământului s-a uscat, dar evitați înghițirea apei. Planta dvs. poate face față perioadelor scurte de uscare mai bune decât solul prea umed. Deoarece pinii albi iubesc umiditatea ridicată, este de asemenea recomandabil să pulverizați planta în mod repetat. Din martie până în septembrie, fertilizați cu îngrășământ lichid bonsai la intervale lunare într-o concentrație ușor mai mică. Când lăstarii asemănători lumânării cresc din muguri la sfârșitul primăverii și ace cresc din ei, scurtați (cupt) lăstarii externi cu două treimi și lăstarii mijlocii cu o treime, răscindându-i cu vârful degetelor. În august, acele din anul precedent devin galbene și pot fi îndepărtate cu ușurință ștergându-le. Subțiați lăstarii de prisos în zonele care au devenit prea dense în lunile de iarnă. Deoarece ramurile pinului alb sunt foarte flexibile, aveți multă libertate creativă pentru a conecta chiar și forme bizare - lunile de iarnă sunt cel mai bun moment pentru aceasta. Ar trebui să repotați plante tinere anuale și exemplare mai în vârstă, în funcție de dezvoltarea rădăcinii, la fiecare doi până la cinci ani la începutul primăverii, făcând o rădăcină tăiată până la jumătate. **În iarnă:** Mai degrabă păstrați planta puțin mai uscată acum, dar evitați uscarea completă a rădăcinii. De asemenea, pinul alb preferă să fie cât mai luminos posibil iarnă, însă locația ar trebui să ofere protecție împotriva înghețului excesiv.

Bonsai - Vit Tall

Pinus parviflora

Fjärran Östern symbol för livskraft / utomhusbonsai

Den unga vita furan bildar en konisk krona och en något oregelbunden krona i ålderdomen på grenar ordnade i lager. Som det är typiskt för tallar är fem av de långa, mjuka nålarna ordnade i ett kluster. Därav det alternativa namnet - japansk femnåls furu. På våren visar det många små röda blommor. I Fjärran Östern symboliserar tall odödlighet och vitalitet. I Japan anses den vita furan vara det huvudsakliga trädet i bonsai-kulturen eftersom det är lätt att hålla som en bonsai. **Naturligt läge:** Hemlandet för den vita furan ligger i Asien och sträcker sig från Japan till Sydkorea. Där befolkas det främst de soliga högländerna i bergen. **Framgångsrik odling:** Odling är möjlig året runt. För att öka fröns spiringskapacitet bör du först hålla fröna i kylan i en vecka och sedan blötlägga dem i vatten vid rumstemperatur i 24 timmar. Placera sedan fröna ungefär en tum djupt i fuktig krukväxtjord. Sträck folie över odlingsbehållaren och sticka några hål i filmen. Detta skyddar jorden från att torka ut. Varannan till var tredje dag ska du ta bort filmen i två timmar. Detta förhindrar att mögel bildas på odlingsjorden. Placera odlingskärlet på en ljus och varm plats med 20 till 25 ° Celsius och håll odlingsjorden fuktig men inte våt. Det tar vanligtvis fyra till tio veckor för spiring. Åtta veckor efter spiring kan växterna stickas ut (isoleras). **Den bästa platsen:** Den vita furan älskar en solig och måttligt torr plats så att nålarnas färger också kan utvecklas bra. **Optimal vård:** Vattna alltid under växtsäsongen när jordens yta har torkat ut, men undvik vattendrag. Din växt klarar kortare torra perioder bättre än för fuktig jord. Eftersom vita tallar älskar hög luftfuktighet, är det också lämpligt att spraya växten upprepade gånger. Från mars till september, befrukta med flytande bonsai-gödselmedel med månadsintervall i en något lägre koncentration. När ljusliknande skott växer ut ur knopparna på våren och nålarna växer ut ur dem, förkorta (nypa) de yttre skotten med två tredjedelar och de mellersta skotten med en tredjedel genom att vrida av med fingertopparna. I augusti blir nålarna från föregående år gula och kan enkelt tas bort genom att torka av dem. Tunn ut de överflödiga skotten i de områden som har blivit för tät under vintermånaderna. Eftersom grenarna i flickans tall är väldigt flexibla, har du mycket kreativ frihet att tråda även bisarra former - vintermånaderna är den bästa tiden för detta. Du bör repotera unga växter årligen och äldre exemplar, beroende på rotkulans utveckling, vartannat till femte år tidigt på våren och klippa rötterna upp till halvvägs. **På vintern:** Håll snarare växten lite torrare nu, men undvik att torka ut rotkulan helt. Den vita furan föredrar också att vara så ljus som möjligt på vintern, men platsen bör dock skydda mot för mycket frost.

Biela borovica

Pinus parviflora

Ďaleký východ symbol vitality / vonkajšie bonsaje

Borovica biela má v mladosti kužeľovitú korunu a v staršom veku trochu nepravidelnú korunu na konároch usporiadaných v radoch. Pre borovice je zvyčajne päť dlhých mäkkých ihlích usporiadaných do chumáča. Odtiaľ pochádza aj alternatívny názov - japonská päťihličková borovica. Na jar ukazuje početné malé červené kvety. Na Ďalekom východe borovica symbolizuje nesmrteľnosť a vitalitu. V Japonsku je borovica biela považovaná za vedúci strom bonsajovej kultúry, pretože sa ľahko udržiava ako bonsai. **Prirodzená poloha:** Domov borovice bielej je v Ázii a siaha od Japonska po Južnú Kóreu. Tam obýva najmä slnečné vysoké nadmorské výšky hôr. **Úspešná kultivácia:** Pestovanie je možné počas celého roka. Aby sa zvýšila klíčivosť semien, mali by semená skladovať týždeň v chladničke a potom ich namočiť na 24 hodín do vody pri izbovej teplote. Potom semená umiestnite asi jeden centimeter hlboko do vlhkej zeminy. Natiahnite prilnavú fóliu na nádobu s kultúrou a urobte do nej niekoľko otvorov. To chráni pôdu pred vysychaním. Fóliu by ste mali odstraňovať na 2 hodiny každé dva až tri dni. To zabraňuje tvorbe plesní na rastúcej pôde. Črepník umiestnite na svetlé a teplé miesto s teplotou 20 až 25 °C a udržiajte pôdu v črepníku vlhkú, ale nie mokrá. Klíčenie zvyčajne trvá štyri až desať týždňov. Osem týždňov po vyklíčení je možné rastliny vypichnúť (oddeliť). **Najlepšie umiestnenie:** Borovica biela miluje slnečné a mierne suché stanovište, aby sa farby ihličia dobre rozvinuli. **Optimálna starostlivosť:** Počas vegetačného obdobia zalievajte vždy len vtedy, keď povrch pôdy vyschne, vyhnite sa však premokreniu. Vaša rastlina znáša krátko obdobia sucha lepšie ako pôdu, ktorá je príliš vlhká. Keďže biele borovice milujú vysokú vlhkosť, je tiež vhodné rosiť rastlinu znova a znova. Prihnojujte od marca do septembra tekutým hnojivom na bonsaje v mesačných intervaloch. V mierne nižšej koncentrácii. Keď koncom jari z púčikov vyrastú výhonky podobné sviečkam a z nich vyrastú ihličie, vonkajšie výhonky skráťte (zaštipnite) o dve tretiny a stredné o jednu tretinu tak, že ich končekmi prstov stočíte dozadu. V auguste ihličie z predchádzajúceho roka zožltne a dá sa ľahko odstrániť olúpaním. Priredte nadbytočné výhonky v oblastiach, ktoré sa v zimných mesiacoch stali príliš hustými. Keďže konáre bielej borovice sú veľmi flexibilné, máte veľkú tvorivú voľnosť pri drôtovaní aj bizarných tvarov - najlepší čas na to so zimné mesiace. Mladé rastliny každoročne presádzajte a staršie exempláre každé dva až päť rokov, v závislosti od vývoja koreňového balu, na začiatku jari a korene zrežte do polovice. **V zime:** Teraz udržiajte rastlinu mierne suchú, ale vyhnite sa úplnému vyschnutiu koreňového balu. Aj v zime uprednostňuje borovica biela čo najsvetlejšia, no miesto by malo poskytovať ochranu pred nadmerným mrazom.

Beli bor

Pinus parviflora

Daljevzgodni simbol vitalnosti / zunanji bonsaj

Beli bor razvije v mladosti stožčasto krošnja, v starosti pa nekoliko nepravilno krošnja na vrstah razporejenih vejah. Običajno za bore je pet dolgih, mehkih iglic razporejenih v šop. Od tod alternativno ime - japonski bor s petimi iglami. Spomladi pokaže številne majhne rdeče cvetove. Na Daljnem vzhodu bor simbolizira nesmrtnost in vitalnost. Na Japonskem beli bor velja za vodilno drevo bonsajske kulture, saj ga je enostavno vzdrževati kot bonsaj. **Naravni habitat:** Domovina belega bora je v Aziji in se razteza od japonske do južne Koreje. Tam naseljuje predvsem prisojne višine gora. **Navodila za gojenje:** Gojenje je možno vse leto. Da bi povečali kalivost semen, bi morali semena hraniti v hladilniku za en teden in jih nato za 24 ur namočiti v vodi pri sobni temperaturi. Nato semena položite približno en centimeter globoko v vlažno zemljo za lončke. Preko posode s kulturo napnite živilsko folijo in v folijo prebodite nekaj lukenj. To ščiti tla pred izsušitvijo. Vsake dva do tri dni za 2 uri odstranite folijo. S tem preprečimo nastanek plesni na rastni zemlji. Lonček s semeni postavite na svetlo in toplo mesto s temperaturo od 20 do 25 °C, zemlja v lončku pa naj bo vlažna, vendar ne mokra. Običajno traja od štiri do deset tednov, da vzklije. Osem tednov po kalitvi lahko rastline pikiramo (ločimo). **Najboljša lokacija:** Beli bor obožuje sončno in zmerno suho lego, da se barve iglic dobro razvijejo. **Optimalna nega:** Med rastno sezono vedno zalivajte šele, ko se površina tal posuši, vendar se izogibajte zalivanju. Vaša rastlina bolje prenaša kratka obdobja suše kot preveč vlažna tla. Ker beli borovci obožujejo visoko vlažnost, je priporočljivo rastlino vedno znova škropiti. Gnojite od marca do septembra s tekočim gnojilom za bonsaj v mesečnih presledkih v nekoliko nižji koncentraciji. Ko pozno spomladi iz popkov poženejo poganjki, podobni svečam, iz teh pa iglice, zunanje poganjke skrajšamo (priščipnemo) za dve tretjini, srednje pa za eno tretjino tako, da jih s konicami prstov zasukamo nazaj. Avgusta iglice preteklega leta porumenijo in jih zlahka odstranimo tako, da jih olupimo. Redčimo odvečne poganjke na predelih, ki so se v zimskih mesecih prezgostili. Ker so veje belega bora zelo prožne, imate veliko ustvarjalne svobode za ožičenje tudi bizarnih oblik - najboljši čas za to so zimski meseci. Mladé rastline presadite enkrat letno, starejše primerke pa vsake dve do pet let, odvisno od razvitosti koreninske grude, zgodaj spomladi in korenine odrežite do polovice. **V zimskem času:** Naj bo rastlina zdaj nekoliko bolj suha, vendar pazite, da se koreninska gruda popolnoma ne izsuši. Beli bor je tudi pozimi najraje čim bolj svetel, vendar mora biti lega zaščiten pred premočno zmrzaljo.

Pino blanco japonés

Pinus parviflora

Símbolo de vitalidad del lejano Oriente / Bonsái de exterior

En edades jóvenes forma una corona coniforme y en edades más avanzadas una corona más bien irregular y dividida en diferentes alturas. El pino normalmente tiene cinco acículas suaves de cinco centímetros de longitud, recogidas en un racimo. Por ello recibe el nombre alternativo - pino japonés de cinco acículas. En primavera muestra numerosas pequeñas flores rojas. En el lejano Oriente, el pino simboliza la inmortalidad y la vitalidad. Dos pinos plantados juntos cerca simbolizan el amor y la fidelidad. El pino blanco japonés es considerado en Japón como árbol guía la cultura bonsái, ya que es muy fácil de mantener como bonsái. **Ubicación natural:** El hogar natural del pino blanco japonés se encuentra en Asia y va desde Japón a Corea del Sur. Allí habitaba principalmente las tierras altas y soleadas de las montañas. **Cultivo exitoso:** La semilla se puede criar durante todo el año. Deposite las semillas durante una semana en el frigorífico y después manténgalas durante 24 horas en agua a temperatura ambiente para que se hidraten. Ambos tratamientos ayudan a mejorar la germinación de las mismas. Introduzca las semillas a un centímetro de profundidad en sustrato húmedo. Cubra el recipiente de cultivo con un film transparente y agujereéelo. Así protegerá la tierra de la desecación. Para evitar la putrefacción del sustrato retire el film cada dos o tres días durante 2 horas. Coloque el recipiente de cultivo en un lugar luminoso y cálido entre 20 y 25 grados y mantenga el sustrato húmedo, pero no mojado. La germinación se produce aproximadamente a las cuatro a diez semanas. Después de ocho semanas puede plantar los plantones individualmente. **La mejor ubicación:** El pino blanco japonés ama lugares moderadamente soleados y secos, para que el color de las acículas se desarrolle bien. **Cuidado óptimo:** Durante el periodo de crecimiento riegue cuando la primera capa de tierra se haya secado pero evite el anegamiento. La planta tolera cortos periodos de sequía mejor que tierra demasiado húmeda. La planta desea humedad ambiental, por lo que se recomienda rociarla de vez en cuando. De marzo a septiembre puede suministrarle mensualmente fertilizante líquido para bonsái, pero con baja concentración. En primavera cuando de los capullos brotan los rebrotes y de ellos las acículas, entonces debe pinzar los rebrotes con la punta de los dedos. En verano se tiñen las acículas del año anterior de color amarillo y se pueden quitar fácilmente. Entresaque los brotes sobrantes de las zonas pobladas en los meses de invierno. Al ser las ramas muy flexibles tiene mucha libertad para estructurar el bonsái con alambre. La mejor época para ello es el invierno. Trasplante los ejemplares jóvenes cada año y después dependiendo del desarrollo cada dos a cinco años. Trasplante en primavera y pódalo el cepellón a la mitad. **En el invierno:** Mantenga la planta más bien seca pero evite la desecación del cepellón. También en invierno prefiere un lugar luminoso, que debe proporcionarle una protección ante heladas fuertes.

Bílá borovice Pinus parviflora Dálný východ symbol vitality / venkovní bonsaje

Borovice bílá má v mládí kuželovitou korunu a ve starším věku poněkud nepravidelnou korunu na větvích uspořádaných do pater. Pro borovice je obvykle pět dlouhých měkkých jehlic uspořádáno do chomáčů. Odtud alternativní název – japonská pětijehličková borovice. Na jaře ukazuje četné malé červené květy. Na Dálném východě borovice symbolizuje nesmrtelnost a vitalitu. V Japonsku je borovice bílá považována za hlavní strom kultury bonsají, protože se snadno udržuje jako bonsai. **Přirozená poloha:** Domovem borovice bílé je Asie a sahá od Japonska po Jižní Koreu. Tam obývá především slunné vysoké nadmořské výšky hor. **Úspěšné pěstování:** Pěstování je možné celoročně. Aby se zvýšila klíčivost semen, měli by semena skladujte týden v lednici a poté je namočte na 24 hodin do vody při pokojové teplotě. Poté semena umístěte asi jeden centimetr hluboko do vlhké zeminy. Natáhněte přilnavou fólii přes kultivační nádobu a propíchněte do fólie několik otvorů. To chrání půdu před vysycháním. Fólii byste měli odstraňovat na 2 hodiny každé dva až tři dny. Tím se zabrání tvorbě plísni na rostoucí půdě. Umístěte květináč na světlé a teplé místo s teplotou 20 až 25 °C a udržujte půdu v květináči vlhkou, ale ne mokrou. Klíčení obvykle trvá čtyři až deset týdnů. Osm týdnů po vyklíčení lze rostliny vypichovat (oddělit). **Nejlepší umístění:** Borovice bílá miluje slunné a mírně suché stanoviště, aby se barvy jehličí mohly dobře vyvíjet. **Optimální péče:** Během vegetace zalévejte vždy, až když povrch půdy oschne, vyhněte se však přemokření. Vaše rostlina snáší krátké období sucha lépe než půdu, která je příliš vlhká. Vzhledem k tomu, že bílé borovice milují vysokou vlhkost, je také vhodná rostlina znovu a znovu rosit. Příhnojíte od března do září tekutým hnojivem na bonsaje v měsíčních intervalech. V mírně nižší koncentraci. Když koncem jara z pupenů vyrostou výhonky podobné svíčkám a z nich vyrostou jehličí, vnější výhonky zkrátte (zaštipněte) o dvě třetiny a prostřední o jednu třetinu tak, že je konečky prstů zatočíte dozadu. V srpnu jehlice předchozího roku žloutnou a lze je snadno odstranit otrháním. Přebytké výhonky v zimních měsících přilíží zhoustly. Vzhledem k tomu, že větve borovice bílé jsou velmi ohebné, máte velkou tvůrčí svobodu pro drátování i bizarních tvarů – nejlepší čas na to jsou zimní měsíce. Mladé rostliny přesazujte každoročně a starší exempláře každé dva až pět let, v závislosti na vývoji kořenového balu, brzy na jaře a seřízněte kořeny do poloviny. **V zimě:** Nyní udržujte rostlinu mírně sušší, ale vyhněte se úplnému vysušení kořenového balu. I v zimě upřednostňuje borovice bílá co nejsvětější, stanoviště by však mělo poskytovat ochranu před nadměrným mrazem.

Beyaz çam Pinus parviflora Canlılığın / açık hava bonsaisinin Uzak Doğu sembolü

Beyaz çam, gençken koni şeklinde bir taç geliştirir ve yaşlandıkça, katmanlar halinde düzenlenmiş dallarda biraz düzensiz bir taç geliştirir. Tipik olarak çamlar için, uzun, yumuşak iğnelerden beşi bir kúme halinde düzenlenir. Bu nedenle alternatif isim - Japon beş iğneli çamı. İlkbaharda çok sayıda küçük kırmızı çiçekler gösterir. Uzak Doğu'da çam, ölümsüzlüğü ve canlılığı symbolize eder. Japonya'da beyaz çam, bonsai olarak bakımı kolay olduğu için bonsai kültürünün önde gelen ağacı olarak kabul edilir. **Doğal konum:** Beyaz çamın anavatanı Asya'dadır ve Japonya'dan Güney Kore'ye kadar uzanır. Orada çoğunlukla dağların güneşli yüksek rakımlarında yaşar. **Başarılı yetiştirme:** Yetiştirme tüm yıl boyunca mümkündür. Tohumların çimlenme kapasitesini arttırmak için, Tohumları bir hafta buzdolabında saklayın ve ardından 24 saat oda sıcaklığında suda bekletin. Ardından tohumları nemli saksı toprağına yaklaşık bir santimetre derinliğe yerleştirin. Kültür kabının üzerine streç film çekin ve filmde birkaç delik açın. Bu, toprağın kurumasını önler. Folyoyu her iki ila üç günde bir 2 saat çıkarmalısınız. Bu, büyüyen toprakta küf oluşumunu önler. Tohum saksısını 20 ila 25°C sıcaklıkta hafif ve sıcak bir yere koyun ve saksı toprağına nemli tutun ama ıslak değil. Çimlenmesi genellikle dört ila on hafta sürer. Çimlenmeden sekiz hafta sonra bitkiler dikilebilir (ayrılabilir). **En iyi konum:** Beyazçam, iğnelerin renklerinin iyi gelişebilmesi için güneşli ve orta derecede kuru yerleri sever. **Optimum bakım:** Büyüme mevsimi boyunca, her zaman yalnızca toprak yüzeyi kurduğunda sulayın, ancak su birikmesinden kaçının. Bitkiniz kısa süreli kuraklığı çok nemli topraktan daha iyi tolere eder. Beyaz çamlar yüksek nemi sevdiklerinden, bitkinin tekrar tekrar ıslanması da tavsiye edilir. Mart'tan Eylül'e kadar aylık aralıklarla sıvı bonsai gübresi ile biraz daha düşük konsantrasyonda gübreyin. İlkbaharın sonlarında tomurcuklardan mum benzeri sürgünler çıktığında ve bunlardan iğneler çıktığında, Dıştaki sürgünleri üçte iki ve ortadakileri parmak uçlarınızla geriye doğru bükerek üçte bir oranında kısaltın (sıkıştırın). Ağustos ayında bir önceki yılın iğneleri sararır ve sıyrılarak kolayca çıkarılır. Kış aylarında fazla sıklaşan bölgelerdeki fazla sürgünleri inceltiniz. Beyaz çamın dalları çok esnek olduğundan, tuhaf şekilleri bile kablolamak için büyük bir yaratıcı özgürlüğe sahipsiniz - bunun için en iyi zaman kış aylarıdır. İlkbaharın başlarında, kök topunun gelişimine bağlı olarak, genç bitkileri yılda bir kez ve daha yaşlı örnekleri iki ila beş yılda bir tekrarlayın ve kökleri yarıya kadar kesin. **Kışın:** Bitkiyi şimdi biraz daha kuru tutun, ancak kök topunun tamamen kurumasını önleyin. Beyazçam kışın bile olabildiğince parlak olmayı tercih eder, ancak yer aşırı dona karşı koruma sağlamalıdır.

Fehér fenyő Pinus parviflora Távol-keleti vitalitás szimbóluma / kültéri bonsai

A fehér fenyő fiatalon kúp alakú koronát, idősebb korában kissé szabálytalan koronát fejleszt a lépcsőzetes ágakon. A fenyőkre jellemzően a hosszú, puha tűk közül öt csomóban van elrendezve. Innen az alternatív név - japán öttűs fenyő. Tavasszal számos apró piros virágot mutat. A Távol-Keleten a fenyő a halhatatlanságot és az életerőt szimbolizálja. Japánban a fehér fenyőt a bonsai kultúra vezető fájának tartják, mert könnyű bonsaiként tartani. **Természetes elhelyezkedés:** A fehér fenyő hazája Ázsiában található, és Japántól Dél-Koreáig terjed. Ott főleg a hegység naposítotté magaslatán lakik. **Sikeres termesztés:** Termesztés egész évben lehetséges. A magvak csírázóképeségének növelése érdekében meg kell tenniük Tárolja a magokat hűtőszekrényben egy hétig, majd áztassa be őket szobahőmérsékleten 24 órán át. Ezután helyezze a magokat körülbelül egy centiméter mélyre nedves virágföldbe. Nyújtson ragasztófóliát a tenyészedényre, és szűrjön ki néhány lyukat a fóliába. Ez megvédi a talajt a kiszáradástól. A fóliát két-három naponta 2 órára le kell venni. Ez megakadályozza a penészképződést a növekvő talajon. Helyezze a magcserepet világos és meleg helyre, ahol a hőmérséklet 20-25°C, és a virágföldet tartsa nedvesen, de ne nedvesen. Általában négy-tíz hétig tart a csírázás. Nyolc héttel a csírázás után a növényeket ki lehet szűrni (szétválasztani). **A legjobb hely:** A fehér fenyő szereti a napos és mérsékelt száraz helyet, hogy a tűlevelek színei jól fejlődjenek. **Optimális gondozás:** A tenyészidőszakban mindig csak akkor öntözzük, ha a talajfelszín megszáradt, de kerüljük az elvizesedést. Növénye jobban tolerálja a rövid aszályos időszakokat, mint a túl nedves talaj. Mivel a fehér fenyők szeretik a magas páratartalmat, a növényt is érdemes újra és újra permetezni. Márciustól szeptemberig trágyázzuk havi időközönként folyékony bonsai műtrágyával, valamivel alacsonyabb koncentrációban. **Télen:** Tartsa most kissé szárazon a növényt, de ne száradjon ki teljesen a gyökérgolyó. A fehér fenyő még télen is a lehető legfényesebben szeretne lenni, de a helynek védelmet kell nyújtania a túlzott fagy ellen.

: : : : :

五葉松

Pinus parviflora

極東の活力の象徴/屋外盆栽

樹木が若い時期には円錐形、そして後に階段状の枝の上に不規則な樹冠を形成します。典型的な特徴は長い5つ針葉が1つの房を形成する点です。それが、五葉松の名称の由来です。極東では松の木は不死と活力の象徴とされています。日本では盆栽として簡単に栽培することができるため、五葉松は盆栽に使用される代表的な樹木といえます。

自然な場所: 生息地はアジアで、日本や韓国の日当たりの良い山岳地帯に分布しています。

栽培成功:

種子繁殖は室内で年間を通して可能です。発芽性を高めるには、冷蔵庫で1週間保存します；その後、種を温水に24時間浸します。湿った培養土の深さ約1cmに種を植え、サランラップなどの透明フィルムで鉢をカバーします。透明フィルムには空気穴をいくつかあけ、2〜3日に1回は約2時間、完全にフィルムを鉢から外します。そうすることで、カビの発生を防ぎます。20°C〜25°Cの明るく暖かい場所に置き、用土は湿った状態に保ちます。通常は4〜10週間で発芽します。さらに2ヵ月後には苗を定植できます。

最高のロケーション: 日当たりが良くやや乾燥した場所を好み、それにより針葉の発色がよくなります。

最適なケア:

成長期には水を控えめに与え、常に土壌の表面が乾いてから次の水を与えるようにしてください。濡れた土壌よりも乾燥した土壌によく対処するので、水溜まりができないように注意が必要です。高い湿度を好むので定期的にスプレーを行ってください。3月〜9月の間は適用量を薄めた盆栽用の液体肥料を月一回与えることができます。

晩春にはキャンドル形の芽を形成し針葉を成長させます。外側の枝2/3を剪定し、中央の芽は1/3を指先で摘んでください。8月頃に黄色くなった古い針葉は簡単に取り除くことができます。冬の間に込み入った部分の不必要な芽を剪定できます。枝は非常に柔軟なので、好みに合わせてデザインすることができます。

針金かけで一風変わった樹形にもできます。これは、冬の間にを行うのがよいでしょう。若い苗木は毎年、成熟した樹木は根の形成に応じて2〜5年ごとに植え替えが必要です。春の初めに根を半分に剪定して植え替えをしてください。

冬に: 冬の間は乾燥した状態に保ちますが、根が完全に乾燥しないように注意が必要です。霜の降りない明るい場所を好みます。

SKU: 14969 / Mädchenkiefer